

Finansdepartementet
Postboks 8008 - Dep.
0030 OSLO

Også sendt elektronisk til:
postmottak@fin.dep.no

Dato: 25.07.2016
Vår ref.: 16-567
Deres ref.:

Forordning om europeiske langsiktige investeringsfond (ELTIF) - høringsuttalelse

Det vises til Finansdepartementets høringsbrev av 21.04.16 om forslag til gjennomføring av forordning (EU) 2015/760 av 29.04.15 om europeiske langsiktige investeringsfond (ELTIF) i norsk rett. Finans Norge har følgende merknader til forslaget:

Finans Norges hovedsynspunkter

- ELTIF representerer et viktig tilskudd til langsiktig finansiering av næringslivet. Denne type fondsløsninger vil – i den grad de ikke bare supplerer, men også konkurrerer med lån fra banker og kredittinstitusjoner – potensielt kunne ha sterke konkurransefortrinn pga. lavere kapitalkrav. Det er viktig å sikre like konkurransevilkår mellom banker/ kredittinstitusjoner og nye fondsregimer, i den grad de opererer i samme marked.
- Finans Norge er enig i at det er hensiktsmessig å gjennomføre EØS-forordninger på finansmarkedsområdet ved å benytte en henvisningsteknikk. En slik implementering forutsetter imidlertid at forordningene blir oversatt til norsk, og gjort tilgjengelig for rettsanvenderne gjennom publisering i tid nær ikrafttredelsen.
- Finans Norge ser at det er gode grunner for at forordningen bør gjennomføres norsk rett gjennom henvisning i *lovs* form og ikke ved en henvisningsforskrift.

Innledende merknader

Sammen med venturekapitalfond og sosiale entreprenørskapsfond (EuVECA og EuSEF), kan ELTIF bli et viktig tilskudd til finansiering av ulike typer næringsvirksomhet i årene fremover.

Alle de nye regulerte fondsstrukturene – og kanskje særlig ELTIF - er viktige brikker i EU kommisjonens plan for å utvide finansieringsplattformene for europeisk næringsliv. Ikke minst gjelder dette for infrastrukturprosjekter som forutsetter langsiktig finansiering.

Finans Norge viser til at den legale forankringen av slike fondsstrukturer gjennom AIFM-direktivet kan gi slike fondsløsninger som finansieringsmetode økt legitimitet. Samtidig vil slike fondsløsninger - dersom de konkurrerer med ordinære finansielle tjenester fra banker og kredittinstitusjoner - kunne ha sterke konkurransefortrinn blant annet på grunn av lavere kapitalkrav. Finans Norge har tidligere i vårt høringsvar 23.07.15 til Finansdepartementets høring om gjennomføring av EuVECA og EuSEF i norsk rett tatt opp denne problemstillingen. Vi vil her gjenta at i den grad det åpnes opp for nye finansieringsløsninger på siden av de ordinære bank- og kredittkonesjonene er det viktig at slike unntak fra de ordinære kravene er positivt avgrenset på en klar og forutberegnelig måte.

Om norsk gjennomføring

Etter lov om forvaltning av alternative investeringsfond § 1-5 er Finansdepartementet gitt hjemmel til å fastsette nærmere regler for forvaltere som forvalter særskilte alternative investeringsfond. Finanstilsynet i sitt høringsnotat foreslått at ELTIF-forordningen gjennomføres i norsk rett ved en slik henvisningsforskrift, tilsvarende det tidligere forslaget til gjennomføring av EuVECA og EuSEF.

Finansdepartementet foreslår imidlertid i ovennevnte høringsbrev at forordningen gjennomføres i lovs form. Dette begrunnes med at ELTIF-forordningen inneholder fullharmoniserte bestemmelser om blant annet markedsføring av langsiktige investeringsfond til ikke-profesjonelle investorer, som ved gjennomføring i norsk rett vil gjelde i stedet for reglene i AIF-lovens kapittel 7. Departementet foreslår derfor at de EØS-forpliktelser som tilsvarende ELTIF-forordningen, gjennomføres som ny § 1-7 i AIF-loven.

I praksis gjennomføres EØS-forordninger på finansområdet i hovedsak ved en henvisningsforskrift. En slik gjennomføringsteknikk gir en større fleksibilitet mht. fremtidige endringer og har andre administrasjonsmessige fordeler ift. gjennomføring i lovs form. Imidlertid kan sistnevnte teknikk gi en bedre oversikt over det totale regelverket. Ikke minst vil dette kunne ha særlig gyldighet hvor forordningen som gjennomføres har et sett med egne regler som gjør unntak fra sentrale deler av loven. Dette gjelder for så vidt uavhengig av evt. derogasjonshjemler, ref. AIF-loven § 1-5 (2).

Finans Norge ser derfor at det av hensyn til rettsanvenderne kan argumenteres for departementets foreslåtte løsning for gjennomføring i lovs form. For øvrig minner vi om våre tidligere anførte merknader knyttet til behovet for norske oversettelser av forordninger, ref. vårt ovennevnte høringsvar 23.07.15.

Finans Norge bemerker avslutningsvis at spørsmålet om gjennomføringsteknikk også er en del av verdipapirlovutvalgets mandat, se mandatet pkt. 2. Finans Norge mener det bør være en helhetlig løsning på den lovteknikk man velger, slik at man i størst mulig grad kan bygge på en felles løsning innenfor norsk finansmarkedsregulering.

Med vennlig hilsen

Finans Norge

Carl Flock
juridisk direktør

Liv Tove Bakken
juridisk fagsjef

